

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.5. Incommoda ex Constantinopolis expugnatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Hist. lib. 69.
§. 28. 29.

Hist. lib. 65.
§. 45.

tuperiis sibi per eandem accitis purgare se cogeret. Exercitus Regis Conradi sine prælio in Anatolia Græcorum proditione periit. An vero satis admirari possumus hujus Principis simplicitatem Imperatori Manuelli fidentis post experientiam expeditionis primæ, quam avus ejus Alexius inanem reddere tentaverat? Hanc inter & illam nondum intercesserant anni quinquaginta, eædemque diffidentiae rationes aderant: Græci Latinos ad suum Imperium aspirare semper putabant: & illud, quod post annos quinquaginta in quarta expeditione factum est, illorum suspiciones nimium comprobavit.

§. V.

Incommoda ex Constantinopolis expugnatione.

Villeh. n. 17. Loquor de illa, quam Galli per Venetos ad invadendam primum Zaram in Dalmatia sitam, dein Constantinopolim, ut juvenem Imperatorem Alexium in ipsius sedem restituerent, abrepti, sub obtentu puniendæ perfidiæ a Murzufla hunc in Principem commissæ tandem effectam dederunt: hanc enim rationem eis proponebant Episcopi comites sui affirmando, talium authores cædium nullum habere jus possidendi regna. Et Principes
cruce

cruce signati tam parum sagaces erant, ut non viderent, quam periculosaē consecutiones ex hoc falso principio contra se ipsos deduci possent. Papa Innocentius *Hist. lib. 75.*
 III. initio omnem impendit operam, ut eos *§. 51 Gest.*
 a suscepto consilio dimoveret. Exposuit *Inn. n. 89.*
 eis, ipsos sumpsisse arma contra ethnicos, non contra Christianos; & ipsorum non esse ulcisci injurias Imperatori Isaaco, aut filio ejus Alexio factas. Monitis censuras subjungens contumaces proscripsit.

At denique rei successu captus, cum *Hist. lib. 76.*
 Latinos Constantinopoli potitos sciret, *§. 13.*
 Deum ab eis stare, idque sic declarasse credit. Duæ speciosæ rationes eum *Gest. n. 94.*
 decipiebant, facilitas subveniendi terræ sanctæ, ac spes reducendi Græcos ad Romanam Ecclesiam. Erant, qui dicerent: Hi sunt Græci, quorum perfidia & proditio- nes maxime obstiterunt hactenus, ne bella sacra bene succederent. Quando eorum Imperium subegerimus, iter in Terram sanctam facile ac tutum erit, cui propius semper propiusque succurremus. Alii ajebant: Isti sunt schismatici obstinati, Ecclesiæ filii per plura sæcula rebelles, qui castigari merentur. Nostrorum fir- morum metus eos reducit ad officium: bene est: sin minus: exterminari debent, ac regio Catholicis est frequentanda. Sed utraque ratiocinatio fallax erat: Constan- tinopolis expugnatio terræ sanctæ jactu-
 ram

ram creavit, & Græcorum schisma immortale reddidit. Hæc oportet exponere.

Et primum quidem Constantinopolis conservatio nova bellandi causa est facta, divisitque vires sustinendo in Syria bello jam impares præsertim post amissam Hierosolymam. Interea milites sacri adire Romaniam malebant, regionis propinquitate pariter ac bonitate allekti. Catervatim eo currebant; ibique brevi præter Imperium recentes conspecti sunt dominatus, scilicet quoddam regnum Thessalonicense, ac quidam principatus Achæus. Ibidem novi etiam hostes præter Græcos impugnandi erant, Bulgari, Valachi, Comani, Hungari. Sic Latinis, qui sedem in Romania posuerant, domi suæ sat occupatis non vacabat de terra sancta cogitare. Inclamabant continenter auxilium, & quotquot poterant, cruce signatos attrahebant. Sed irritò eorum omniconatu Constantinopoleos quam Hierosolymæ possessio fragilior, nec annos sexaginta penes Latinos fuit; & in mali cumulum tum per se, tum per bella, quæ suscitavit, Imperium Græcum ita concussit, ut Turcis occasionem daret, id post ducentos annos funditus evertendi. Schisma vero Græcorum sempiternum effecit: tantum aberat, ut id tolleret; quod alibi monstrare me posse credo.